

Izhaja

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista »Mir«, Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja

za celo leto K 20.—
» pol leta » 11.—
» četrt » » 6.—
» 1 mesec » 2.—
za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglašila se plačuje po 40 v, med besedilom po 80 v za 1 cm² vsa kokrat, minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 60 v, za parte, zahvale in izjave po 80 v za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 20 v za besedo; debelo tiskano 40 v vsakokrat; minimum 4 K.

Za izvestilo pri upravništvu 2 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvu lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX.

Prevalje, 2. aprila 1920.

Št. 14

Veselo Velikonoč

želita vsem naročnikom
in čitateljem »MIRA«
uredništvo in upravištvu.

Velikonočni oklic in vabilo Družbe sv. Mohorja.

Ljudje, ki so si dobri, si podarjajo za Veliko noč piruh ali pisanko, v znamenje prijaznosti, prijateljstva, ljubezni. Tudi Mohorjeva družba pričakuje pisanko za Veliko noč. Saj je bratovščina, ki šteje bratov in sester v oti in neoteti Jugoslaviji gotovo stotisoč. Ti so ji dobri in zvesti v bratovski ljubezni; zato se Družba upravičeno sme nadejati, da bo prejela od njih za Veliko noč pisanko, kakor ji gre:

članarino 10 kron.

Prijazno vabimo in prosimo, prigrasite se, v kolikor se še niste, vsaj ob velikonočnem času s pristopom in prispevkom. Nujno potrebujemo udnino, da moremo kupovati blago ter izplačevati zaslužek delavcem.

Knjige smo začeli že prirejati za tekoče družbeno leto; da ne bomo natiskovali jih premalo ali preveč, moramo prejkoprej znati število družbenikov.

V dobi 60 letnega obstanka še Družba nikdar ni bila v večji bojazni in skrbi za nadaljni obstanek, nego sedaj ob času predraginje.

Z zahtevo 10 kron letnine stopa Družba na plan! A še ta znesek si šteje preskromen; boji se, da ne bo mogla zmagati z njim bremena pre-

velikih troškov. Saj je ob sedanjih malovrednosti denarja 10 K komaj pol krone predvojne vrednosti.

Le sami računajte, dragi Mohorjani, koliko stane danes tisto, kar ste prodali ali kupili za 2 kroni prej, ko je bila udnina še po 2 kroni. Ali ne najmanj 40 in še več kron? Tolika nekako bi morala biti sedanja letnina Mohorjeve družbe! Tudi srebrna vrednost krone je toliko: 20—25 sedanjih papirnih za eno samo srebrno!

Mohorjeva družba pa hoče še poskusiti s pičlo polovico ene prejšnje srebrnice z 10 kronami. Prosimo le: Ne zapustite svoje vseslovenske bratovščine, ostanite ji zvesti, še ji pristopajte!

Nasproti ponuja Družba sv. Mohorja svojo pisanko: duhovne dobrote, ki jih napočitavajo postave:

1. a) Popolni odpustek za dan vstopa v bratovščino, ako se skesano spove in vredno prejme sv. Rešnje Telo.
 - b) Popolni odpustek na smrtno uro vsakomur, ako se skesano spove in vredno prejme sv. Rešnje Telo, ali pa če tega storiti ne more, skesano izgovori presladko ime „Jezus“, ali pa v srcu po božno vzdihne.
 - c) Popolni odpustek na dan sv. Mohorja proti običajnim pogojem.
2. Vsak dan se daruje ena sv. maša za družbene ude in sicer za žive in mrtve družbenike. Razun duhovnih dobrot dobi vsak družbenik še petero knjig — ako nam dopusti draginja:

1. Dr. Ant. Bon. Jeglič: „Na noge v sveti boj!“ Druga knjiga: „V boj za krščanske resnice in čednosti!“
2. Dr. J. E. Zoré: „Življenje svetnikov.“ 2. zvezka drugi del.
3. Dr. H. Vedenik: „Kako si ohranimo ljubo zdravje?“ 3. snopič.

4. „Slovenskih Večernic“ 74 zvezek.

5. „Koledar Družbe sv. Mohorja“ za l. 1921.

1. Leta 1918 je Družba izdala prevzvišenega pisatelja prvo knjigo: „V boj za temelje krščanske vere!“ Druga knjiga nas bode pozivala v sveti boj za krščanske resnice in čednosti. Kako pa je času primeren in potreben ta bojni poziv, žal, tudi v Jugoslaviji, pač čutimo le preveč. Prevzvišenemu knezu in škofu ni dovolj, da so se bili postavili nam na čelo v boju za politično Jugoslavijo, njim je še mnogo večjega pomena, da nas vodijo v boju za verno in čednostno, torej srečno in blagoslovljeno Jugoslavijo. Vodijo nas v boju za kraljestvo resnice, ljubezni in pravičnosti v sveti Cerkev, v katerem naj živimo svojem najvišjemu, večnemu namenu v nebesih. Na noge torej v sveti boj tudi z nabavo goreče pisane lepe knjige!

2. Le polovico sečna meseca (februarja) je pisatelj g. dr. Zoré pri obilnem svojem delu utegnil spisati, a tudi Družba bi ne mogla več izdati zavaljo predraginje. Drugo polovico „Življenja svetnikov“ prejmemo zdaj v drugem snopiču drugega zvezka. „Besede mičejo — vzgledi vlečejo,“ bodi sad tega bogoljubnega čtiva.

3. S tem snopičem bo s prejšnjima dvema g. dr. Vedenik podal prvo večjo knjigo Slovencev, ki jih uči, kako se paziti, kako si ohraniti ljubo zdravje. Lani smo obečali dobiček stotakov, tisočakov, ki jih ponuja letošnji 2. snopič. Pazljiv čitatelj bo našel in dvignil obečani zaklad. Prihodnji zadnji snopič bo učil, kako se obraniti nekaterih najbolj navadnih boleznih ter bo razodel neko veliko zdravniško skrivnost. Naposled bo obravnaval one bolezni, katerim se izpostavlajo grešniki in grešnice zoper šesto božjo zapoved. To grozno gorje posamnega človeka, družin, naroda in človeštva sploh opominja na edino korenito protipomoč: neomadeževano čistost in čisti zakon.

Podlistek.

Andre Theuriet:

Pravična botra.

(Iz francoščine preložil Janko Kotnik.)
(Konec.)

Ko so se ravno hoteli posloviti, reče Smrt Doudou-u:

„Ti si priden in pošten, toda zdi se mi, da nisi zadovoljen in da s svojim rokodelstvom ne boš postal bogat. Ker pa sem jaz botra tvojemu sinu in ker mi toliko zaupaš, bi želela, da moj krščanec nikoli ne bi trpel pomanjkanja. Zato te hočem naučiti rokodelstva, ki prav nič ni težavno in ki ti bo vendar donášalo mnogo denarja.“

„Katero pa?“ vpraša ves začuden Doudou.

„Zdravništvo.“

„Kaj, jaz zdravnik? Saj vendar ničesar ne razumem in niti svojega imena ne morem popisati.“

„Ne vznemirjaj se radi tega. Čuj, kako bo treba postopati. Ko te bodo klicali k bolniku, pogledaj najprej pod zglavje bolnikovo, za zagrijalo, in če me najdeš tamkaj brez kose, si lahko prepričan, da bo bolnik okreval. Potem mu lahko daš, kakršnokoli zdravilo, tudi čisto vodo, bolnik bo ozdravel. Ako pa vidiš v senci bliščati moje koso, je najbolje, da pošleš takoj po notarja in po duhovnika.“

Kakor rečeno, tako storjeno. Ko je Smrt odšla, si je kupil Doudou črno obleko in kapo in postal tako iz lesorezca zdravnik. Ker je pokazal takoj veliko spretnost, so ga jeli klicati k bolnikom. Zahvalno pomoči prijateljice Smrti se nikoli ni zmotil, kadar je govoril: „Nič ni hudega, ta človek bo kmalu ozdravljen.“ Vsakdo

je bil prepričan, da se bo dotični bolnik izmuznil smrti. Prihajali so k njemu od daleč in od vseh strani in njegov uspeh je bil tem večji, ker so bila njegova zdravilna sredstva prirosta in lahko dostopna, kajti navadno je zdravil svoje bolnike le s čisto vodo. Radi svoje diagnoze (razpoznavne bolezni) je kmalu zaslovel daleč okoli; plačali so mu v lepih zlatih cekinih in čez nekaj let je njegovo bogastvo zrastle na milijone.

Fant pa je vidno rastle in se razvijal na vse strani. Doudou nasprotno pa se je staral in lasje so mu že osiveli. Od časa do časa, kadar so jo opravki zanesli v te kraje, je prihajala Smrt obiskovat svojega krščanca; Doudou si je medtem sezidal lepo grajščino na robu gozda. V dnevih obiska se je vrtela na raznju razna kuretina, pili so najboljše vino ter se veselo razgovarjali.

Enkrat pa reče Smrt zdravniku:

„Jaz te vsakokrat, kadarkoli hodim todi, obiskujem, ti pa še nisi nikoli bil pri meni . . . Dobro bi bilo, da mi vendar enkrat vrneš obisk.“

„Se še ne mudi,“ odgovori Doudou ter se prisiljeno nasmehne; „bom vas itak še prezgodaj obiskal. Saj nimate navade, da pustite tistega, ki je enkrat prestopil prag vaše hiše, nazaj.“

„Bodi brez skrbi, ne bom te vzela predno bo čas za to . . . Saj veš, kako sem pravična! Ne boj se in pridi k meni večerjat!“

* * *

Nekaj dni pozneje se odloči nekdanji rezbar Doudou, da vrne botri svojega otroka obisk. Šel jo je pričakovat na vrh gozda, kamor bi po njegovem mnenju morala priti ona, od tamkaj pa sta hodila skupaj. Smrt je peljala svojega gosta po velikih pustih fratah, pod visokimi tihimi drevesi, po strminah in prepadih, polnih kremenja

po krajih, kamor dozda Doudouova noga še nikoli ni stopila. Ko pa sta dospela na neko planoto vrh gore, je zdravnik že tako opešal, da je jedva mogel dalje. Navsezadnje sta zagledala na kraju planote nekaj v obliki črnega gradu; obdanega s starim zidovjem in obraščenega z bršljanom.

„Glej, tukaj sva,“ mu reče Smrt ter potisne vrata.

„Čas je že,“ je vzdihnil Doudou, „kajti noge me ne držijo več.“

Ko sta bila vstopila, je lastnica gradu potolazila svojega gosta z obilno večerjo, pri kateri ni primanjkovalo ničesar, potem pa ga je peljala na kraj velike dvorane, odkoder se je skozi odprto okno videl neizmeren ograjen prostor, kjer je na tisoče in tisoče prižganih sveč bilo pritrjenih k zemlji. In ker se je bilo med tem že znočilo, so te neskončne mirijade sveč plapolale in trepetale posebno čudno v nočni temi. Bile so med njimi dolge, srednje velikosti in čisto kratke; nekatere so mežikale s slabotno lučjo druge pa so razlivalale žarko svetlobo. Doudou je nekaj časa stal ves osupnjen ob tem prizoru, potem pa je vprašal gostoljubno gospo:

„Sveti angelji v nebesih! Kaj pomenijo vse te brezštevilne lučice?“

„To so luči življenja,“ mu odgovori Smrt.

„Luči življenja? . . . Kaj s tem hočete reči?“

„Tako je boš razumel . . . Vsak kristjan, ki živi sedaj na zemlji, ima tukaj svojo svečo, h kateri je privezano njegovo življenje.“

„To je zelo zanimivo!“ vzklikne Doudou začuden; „ali vse te lučice so različne, nekatere so velike, druge zelo majhne; nekatere so polne življenja in žareče, druge zopet kot da so v zad-

4. V „Večernicah“ bo prišel do besede zlasti priljubljeni pisatelj dr. Detela sè svojim živim, naravnim in poučnim pripovedovanjem. Če še kdo in v koliko, bodo odločile razmere.

5. Koledar Družbe sv. Mohorja za leto 1921. Letošnje leto bo več ali manj gradiva za Koledar dala zgodovina časa; ogledalo časa bo. Ravnanje se bo moral seveda po obsegu, kolikor ga bo dopuščala denarna moč. Želeli bi zanj drobnejših koristnih navodil za gospodarstvo in gospodinjstvo. Zlasti bi ugajale tudi smešnice in uganke. Pa dogodbice (epizode) iz zgodovine koroških bojev za osvoboditev Slovencev.

Darilo takšnih dvojih pisank bodi krepka vez, ki naj utrjuje in vzdržuje bratovsko in sestersko razmerje med Družbo ter njenimi člani in članicami.

Cand. iur. A. Urbanc:

Glasovanje.

Nemška Avstrija je mirovno pogodbo podpisala že 10. septembra lanskega leta; cela mirovna pogodba šteje ne manj kot 381 členov in predstavlja celo knjigo.

Nas Korošce zanimata v prvi vrsti dva člena in sicer člen 49. in 50.

Vse je v teh dveh členih razloženo, posebno gledé časa glasovanja — toda kljub temu se širijo gorostasne novice med nami, da je res naša dolžnost, o vsem tem malo obširneje razpravljati.

Vsaki nemški „fajli“, ki pride iz Celovca, se verjamejo vse čenče, ki jih ima pripovedovati: „Komisija je že v Celovcu“, „v marcu bo glasovanje“ — „vojaštvo gre naprej“ in več takih neumnosti. V tem se vidi naša politična nezrellost.

V prvi vrsti bi omenil, da je jako otroško, če pravimo, da glasovanja ne bo. Glasovanje je določeno v mirovni pogodbi in ta se ne da meni nič tebi nič čez noč izpremeniti. Mogoče, da se bo revidiral mir z Avstrijo — ali to je še veliko vprašanje, in če bi se že revidiral, teritorialno gotovo ne. Fraza, „Nemška Avstrija bo prej razpadla“, je precej naivna in za treznega človeka ne velja. Bodimo torej na vsak način pripravljeni na glasovanje!

Člen 49. pravi na začetku: „Les habitants de la région de Klagenfurt seront appelés, dans la mesure indiquée ci-après, à désigner, par voie de suffrage, l'État auquel ils désirent voir rattacher ce territoire.“ Prebivalci celovškega ozemlja se bodo pozvali po določilih spodaj označenih, z glasovanjem si izbrati državo, kateri naj pripada to ozemlje.

Potem sledijo več ali manj natanko označene meje celovškega ozemlja. Preveč se gospodje diplomatije seveda niso trudili in rabijo ne manj kot sedemkrat izraz „une ligne à déterminer sur le terrain“ — „linija, ki naj se šele na licu mesta določi“. Jezersko ne spada več v to sporno ozemlje, ker je v tem členu izrecno določena meja razvodje med Dravo in Savo. Meja proti Mežiški

nekateri jedva začnejo rasti, drugi so v cvetju let, tretji zopet so čisto blizu smrti. Vsak dan se rodijo otroci, vsak dan umirajo starci.“

„Šencej no!“ zamrmra Doudou, ki ga je zona spreletela po vsem telesu, „glejte tam tisto svečo, ki je med največjimi!“

„To je sveča novorojenčka.“
 „In ta tukaj, ki tako žarko gori?“
 „To je luč mladega človeka dvajsetih let.“
 „Recite mi vendar, dobra botra,“ nadaljuje nekdanji rezbar, praskaje se za ušesi, „kje pa je moja?... Prav rad bi jo videl!“

„Glej jo, ravno tu pod teboj je.“
 „Ah, to ni mogoče!“ je jecljal Doudou ves prebledel, „saj je že skoro popolnoma dogorela. — Vsak hip se bo utrnila!“

„Da, moj dragi prijatelj, živel boš samo še tri dni.“

„Kako, kako! — Tri dni samo! — To vendar ni mogoče! — Glejte, gospa Smrt, dobri prijatelji smo, ali se ne bi dala ta stvar nekako urediti? Ker ste vi lastnica tega gradu, bi vendar lahko podaljšali mojo svečo, s tem da odvezmete tej dolgi sveči tukaj nekaj voska pa ga dostavite moji.“

„Nemogoče je to! Ta dolga sveča je luč tvojeja sina, in če bi jaz storila, kar zahtevaš, ne bi bila pravična. — Torej, sedaj vidiš, da sem jaz pravica sama.“

„Da, to je resnica,“ vzdihne nesrečni Doudou in skloni glavo.

„Vse, kar še morem zate storiti,“ povzame Smrt, „je to, da te postaram še bolj, da boš lažje umrl.“

In res, ko se je Doudou vrnil domu, je bil tako star, tako trhel, da se je zvrnil na stopnice, ko je prestopil prag svoje hiše ter se zgrudil v kup prahu in pepela, ravno v onem trenutku, ko je ugasnila njegova luč v grajščini pravične botre Smrti.

dolini je jako pomanjkljivo določena; od Olševe (višine 1929) do višine Strojna 1054 se imenujejo kratkomalo tri višine: 1558, 2124, 1185. Na tem polju nas čaka še veliko dela — rabimo natančno izvedeno karto, katero predložimo svoj čas komisiji. Toliko o členu 49.

Člen 50 določa na začetku, da se celo celovško ozemlje v svrhu glasovanja deli v dve coni in potem sledijo nam itak že znane meje.

Zanima nas pa tem bolj način glasovanja, o katerem se trosi toliko neumnih govoric.

V prvi vrsti kdaj bo glasovanje?

Čitajmo!

„Dans la première zone le plébiscite aura lieu dans les trois mois qui suivront la mise en vigueur du présent Traité et à une date fixée par la Commission.“

„V prvi coni se vrši glasovanje tekom treh mesecev (ne po treh mesecih — ampak tekom treh mesecev — lahko torej že prvi mesec), ko stopi ta mirovna pogodba v veljavo; dan določi komisija.“

Zdaj je vprašanje, kdaj stopi ta mirovna pogodba v veljavo?!

Podpisana je — toda v veljavi še ni.

Mirovna pogodba z Nemčijo je bila podpisana 28. junija l. 1919; v veljavo je stopila šele 12. novembra l. 1919.

Vsaka podpisana mirovna pogodba mora biti pravilno šele sprejeta od vseh parlamentov držav, katere so pogodbo podpisale, predno stopi v veljavo. Ker bi pa to trajalo pol večnosti, predno bi vsi parlamenti mirovno pogodbo odobrili — se je določilo v zadnjem členu 381, da stopi mirovna pogodba z Avstrijo že tedaj v veljavo, ko jo sprejme Avstrija in tri velesile.

Avstrija jo je že sprejela — od dotičnih treh velesil še nobena, in tako o kakem glasovanju na Koroškem še ne more biti govora.

Pogodbo sprejeti — imenujemo v mednarodnem pravu pogodbo ratificirati.

Če bodo torej tri velesile pogodbam svojih parlamentih ratificirale — bodo stopili delegatje teh treh velesil in Avstrije v Parizu vkup in bodo na slavnosten način izjavili, da je pogodba ratificirana in da stopi s tem dnem v veljavo. In od tistega dne bomo lahko šteli, da bo glasovanje.

Napačno je mnenje, da mora tudi Jugoslavija pogodbo poprej ratificirati — za glasovanje na Koroškem ni treba — ampak samo Avstrija in tri velesile. (Kaj pa če se Jugoslavija in Avstrija sami med seboj sporazumeta? Op. uredn.)

Kdaj se bo velesilam zljubilo to mirovno pogodbo sprejeti — to je vprašanje mednarodne politike. Toliko o času, da bo jasnost med nami. Tekom treh mesecev po ratifikaciji — kdaj bo ratifikacija, danes nihče ne ve.

V drugi coni bo se vršilo glasovanje tekom treh tednov, šteto od dneva, ko bo izid glasovanja v naši coni A razglašen; torej ne po treh tednih, ampak tekom treh tednov, in ta čas ne bo štet od dne glasovanja v coni A, ampak od dne, ko bo razglašen izid glasovanja.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

Jugoslavija.

Predsedništvo ministrskega sveta je izdalo navodilo za izvršitev mirovne pogodbe z Nemčijo. Navodila so namenjena našim državljanom, ki imajo interese v Nemčiji.

Dr. Smodlaci, ki si je prizadeval, da bi zilmal koncentracijsko vladu, ni uspelo. 26. marca je v seji narodnega predstavništva podal namestnik zunanjega ministra dr. Spalajković izjavo o jadranskem vprašanju.

Shed zaupnikov Vseslovenske ljudske stranke.

Shed zaupnikov se vrši 7. aprila ob pol deseti uri dopoldne v Unionu v Ljubljani. Vstop je dovoljen le proti vabilu. Popoldne ob štirih je občni zbor Jugoslovanske kmetijske zveze. Isti dan zborujeta tudi Jugoslov. obrtna zveza in delavska zveza.

6. aprila zvečer bo seja vodstva VLS, pri kateri se izvoli novo načelstvo VLS. Posvetovanje delegatov bo na predan shoda.

Iz cone B.

Celovec. Od 7.—13. marca smo dobili $\frac{1}{4}$ kg koruznega zdroba in $\frac{1}{4}$ kg moke za kuho. Namesto masti pa smo dobili $\frac{1}{10}$ litra olja za osebo. Liter olja stane 124 K. Potem pa živi, če moreš! Kdaj pridete?

Celovec. Za načelnika kršč. soc. stranke v Nemški Avstriji je bil izvoljen poslanec Kunschak.

Izjavil je, da molijo, da bi cona A prišla pod Avstrijo. Gospod Kunschak! Naravno pravo je božje pravo. Narodno pravo je naravno pravo in je božje pravo. Bog že ve, kateri kozi rog odbije, pravi koroški slovenski pregovor. Vaše vroče želje se ne bodo nikoli uresničile.

Iz Nemške Avstrije.

Kazni za kmete. Živine in mesa v Nemški Avstriji ne smejo prodajati. Ker so prodajali, so bili kaznovani: Peter Jaritz iz Dellacha za 1000 K; Zofija Neuwirt, natakarica v Hüttenbergu, za 1000 K; Simon Rampold, posestnik v Zeltschachu, za 10.000 K in 14 dni aresta; Gottfried Schusser, posestnik v Wagendorfu, za 300 K; Matija Kogelnig, posestnik v Št. Vidu, za 2000 K; Terezija Kampitsch, posestnica v Št. Vidu, za 2000 K; Kristijan Krainer v Maigern, za 4000 K; Julius Leitgeb, posestnik v Wiendorfu, za 2000 K; Lovrenc Salinger, kočar v Visnici, za 200 K; Lambert Stöger v Schwallu, za 1000 K; Pavel Zippusch, agent na Mostiču, za 500 K. Vsi ti so iz šentvidskega okrajnega glavarstva. Pri nas vsaj prodaj kar hočeš in komur hočeš.

Na Štajersko sta iz Nemške Koroške živino spravljala Sebastijan Pietschnig, Ebenbauerjev sin v Št. Jurju in Peter Kainbacher. Zato je vsakega koroška vlada kaznovala za 10.000 K.

Ker je kupil tele, je bil kaznovan Kühpacher Rudolf, mesar v Beljaku, za 1000 K.

Vernberg. Rudrix Alojzij in Hochenburger Vincenc v Vernbergu sta bila kaznovana od okr. glavarstva v Beljaku, vsak za 500 K. Eden je od drugega kupil tele.

Feldkirchen. Lobenwein Leopold je prodal 2 govedi izven okraja. Za to je bil kaznovan za 4000 K.

Teleti sta prodala Jožef Palle in Miha Migge, posestnika v Treffen. Za to sta bila kaznovana vsak za 200 K. Jožef Offner pa je bil kaznovan za isti slučaj za 500 K.

Tri teleta je prodal Mat. Steinwender, posestnik v Treffenu. Beljaško okr. glavarstvo ga je kaznovalo za 2500 K.

Vola je kupil Martin Hecher, posestnik v Dellachu v Dravski dolini. Za to je bil kaznovan za 4000 K.

Kravo je kupil in zaklal Serafin Berger v Kolbnicu. Kaznovan je bil od okr. glavarstva v Špitalu za 4000 K.

Teleta je kupoval Peter Kreiner v Möllbrücke. Dobil je za to od okr. glavarstva v Špitalu ob Dravi 4 tedne zopora in 3000 K kazni. Kohlmaier v Galenmoos in Hartlieb v Lengholzu, ki sta prodala teleta, pa sta jih morala brez odškodnine oddati.

Vola je prodal Jakob Mandler, posestnik v Glitschach. Špitalsko okrajno glavarstvo ga je obsodilo na 4000 K globe.

Vola je kupil Egidij Wegscheider v Dellachu. Glavar v Špitalu ob Dravi ga je obsodil na 4000 K kazni.

Tako se godi kmetom na Nemškem Koroškem! In za tako deželo, za tako državo, kakor je Nemška Avstrija, naj bi še kdo v coni A glasoval! Vse te navedene kazni so uradno objavljene v „Kärntner Tagblattu“ z dne 16. marca 1920! Ne boste nas odirali nemški Korošci! Pri nas prodamo, kar hočemo. Živio jugoslovanska Koroška!

Dnevne vesti.

Avstrijska krona. Za 53 jugoslovanskih kron si dobil 22. t. m. 100 nemško-avstrijskih.

Umril je dne 14. sušca v Šent Ilju pri Velenu g. Ferdinand Voh, poštar v Guštanju, v 31. letu na sušici, prejemši sv. zakramente za umirajočce. N. p. v m.!

V Celovcu je umrl 20. marca dr. Ferdinand pl. Kleinmayr, posestnik tiskarne in knjigarne.

Svetovni šahovski turnir se bo vršil letos na Bledu. Bled dobi telefon, popravile se bodo vile, ker pa bo primanjkovalo stanovanj, pripravljajo se avtomobilne zveze in brzovlaki med Bohinjskim in Vrbskim jezerom ter med Ljubljano, Tržičem in Kranjsko goro.

Zveza Kranj-Železna Kapla-Velikovec. V „Slovenca“ pozivlja dr. P. slovenske kapitaliste, naj še pred plebiscitom napravijo avtomobilno zvezo Kranj-Železna Kapla-Velikovec. Kakor čujemo, se tudi poštna direkcija v Ljubljani zanima za to zvezo.

Zelesniški promet v Nemški Avstriji je od ponedeljka 22. marca zopet odprt.

Propustnice za prekoračenje demarkacijske črte izdaja od sedaj naprej okr. glavarstvo.

Kotmara ves. Tu je izsledilo orožništvo nekega človeka iz Dobajne, ki je kradel pri Orenu moko iz mlina. Spravili so ga v Borovlje na varno.

Graška tetka („Grazer Tagespost“) se je priklatila zopet v naše kraje in skuša s svojo Slovanom nasprotujočo politiko zopet pridobivati odjemalcev. Če se spominjamo, da je ta list med vojski in tudi po vojski na najgrši način blatil Slovane, posebno nas Slovence, potem moramo pač reči, da za to umazano coto ni prostora med nami. Vun s tem breznačajnim kapitalističnim listom, ki ga še pošteni Nemci ne marajo čitati! Če že kdo hoče kak nemški list čitati, naj čita kak pošten list! Takih listov pa, kot je „Tagespost“, v koje uredništvo se zbirajo rovarji zoper našo državo, mi Slovenci ne smemo podpirati. Kjer se zbirajo Jugoslovani, tam ni prostora za graško „Tagespošto“!

Blaško lovsko društvo je ob svojem letošnjem občnem zboru darovalo za občinske reže Blaške občine 250 K, „Koroškemu konviktu“ v Kranju istotako 250 K, ter izobraževalnemu društvu v Vogrčah, ki je bilo tudi od Nemcev oropano, 500 K. Vsa čast takemu lovskemu društvu, ki obrača svoj čisti dobiček v take dobrotne namene!

Dopisi.

Velikovški okraj.

v Velikovec. Kakor poroča „Kärntner Tagblatt“ z dne 16. marca, je bil Jurij Vaupetitsch, trgovec iz Velikovec, sedaj na Mostiču, kaznovan z globo 4000 kron in če teh ne plača, z enomesečnim zaporom, ker se je pregrešil zoper postavo o prodaji in nakupu živine in mesa. Ubogi velikovski begunci! Prisegali ste na Nemško Avstrijo, sedaj Vas pa še kaznujejo za to!

v Gorenče. (Ogenj.) V torek 23. t. m. okoli 9. ure je pogorela pd. Kavčeveva hiša do tal. Kako je ogenj nastal, se ne ve, najbrž pa vsled dimnika, ker je gospodinja ravno pekla kruh. Zavarovana je bila hiša samo za 1000 K.

v Galicija. Ko je spadala Galicija še pod „blaženo“ Avstrijo, je služboval tukaj znani nemškutarski hujskač, nadučitelj Anton Krajnc. Bil je ta možakar za našo občino prava šiba božja. Človek se mora kar za glavo prijeti, ko poslušja „historije“, ki se govorijo o njem. Omenimo danes samo eno tako zanimivo prigodnico: Ko je meseca maja l. l. prišla Galicija zopet pod Nemca nazaj, je bil seveda ta nemškutar prvi, ki se je vrnil iz Nemške Avstrije v Galicijo, da si je po dolgem času zopet nasitil svoj lačni trebušček. Kakor vedno, tako se je tudi takrat obnašal med nami kot pravi turški paša. Za župana je bil tisti čas posestnik Drobež iz Abrij. Ker njegovi nemškutarski butici ta župan ni bil po volji, ga je kratkomalo — odstavil. Občinska aprovizacija je prišla takoj v njegove roke. V aprovizacijski zalogi je bil takrat krog 1 vagon krompirja (repice). Dal je prepeljati skoro vso zalogo krompirja v Celovec ter ga tam prodal. Seveda je napravil s tem prav dober „kšeft“. Če bi ga prodal kg po 2 K, kakor se je prodajal v Galiciji, bi dobil zanj nič manj kot 2698 K, prodal pa ga je gotovo še dražje. O tem denarju ni sedaj ne duha ne sluha. Vsa zadeva je izročena sodniji, ki bo odkrila še marsikako zanimivost tega nemškutarskega poštenjakoviča. Garal si in trpel, koroški kmet, da si si prislužil svoj borni kruhek, brezvestni Nemeec in nemškutar pa te je goljufal in sleparil. Pa še reci, da Nemci niso tvoji najboljši prijatelji!

v Vogrče. Slovensko lovsko društvo blaško je našemu izobraževalnemu društvu naklonilo velikodušen dar v znesku 500 K. Ker je tudi naše društvo veliko škodo trpelo po nemških tolpah (pokvarili so nam oder, ukradli vso obleko, tako da je bilo okrog 4000 K škode), bo nam ta dar pač veliko pomagal, da bomo mogli polagoma začeti s popravili še drugače novega odra. Izrekam kot tačasni predsednik v imenu društva najiskrenejšo zahvalo za ta dar.

Miha Sadjak,
t. š. predsednik.

v Mohliče. (Razno.) Odkar dihamo blago prostost v svobodni domovini, se je tudi pri nas marsikaj spremenilo — in ne na slabše. Ljudstvo sprevideva, kje je boljše, ali v izstradani Avstriji, ali pa pri nas. Seveda jih je še tudi nekaj, ki še vedno škilijo na ono stran! Toda tudi ti se bodo morali spametovati, ker drugače bodo imeli samo sami največjo škodo. Kdor uživa kruh in dobrote pri nas, naj tudi vé — kako se mora obnašati. — Letos smo prvič v šoli obhajali slovensko božičnico. Šolarji so bili vsi bogato obdarovani, igrali so prav dobro igro „Pepelko“, vmes pa so naši malčki prav ljubko deklamirali! Šolsko vodstvo je imelo veliko truda in skrbi za prireditve. — Na pustni torek so domača dekleta igrala igri „Jeza nad petelinom in kes“ ter „Strahovi“. Igri sta na splošno uspeli in zaslužijo igralke za svoj prvi nastop vso pohvalo. Obakrat je bila dvorana polna občinstva. Opazili smo pa tudi, da se nekateri krčevito branijo vsega, kar je slovenskega, prav kakor hudič križa! Dobro, smo jih vsaj spoznali in jih še bomo! Toda povedano naj bode, da pride čas, ko bodo še nas rabili, tedaj pa naj grejo tja si iskati pomoči, kamor jih sedaj srce vleče. — Kakor slišimo, bodo ubožnejši kmalu dobili žito in moko za znižano ceno! Lepo za državo, da bode tako skrbela za uboge! Seveda pa moramo tudi zahtevati, da se ti, ki bodo uživali take dobrote, že sedaj jasno izrečejo za našo stran, drugače pa naj iščejo tam, kjer še za drag denar ne dobijo ničesar. — Od gotove strani nam je dobro znano, odkod se še vedno hujska in laže! Opozarjamo pa, da bomo začeli zaporedoma objavljati imena vseh hujskačev in lažnikov, da bode vsak vedel, kakšni ptiči so ti ljudje, kajti Slovenci so, pa hočejo biti Nemci, tedaj žival — ki ni ne ptič ne miš. — Iz Nemške Avstrije se je te dni vrnilo nekaj fantov domu. Mi nimamo ničesar proti temu, samo mirno naj se obnašajo, naj sprevidijo svojo zaslepljenost, ki jih je gonila proč. Pri glasovanju je večina gotovo naša in ne pomaga nobeno hujskanje od gotovih ljudi. Oni pa, ki mislijo drugače glasovati, si naj dobro premislijo, če ne storijo najboljšo, da sploh ne glasujejo, kaj si bodo s tem nakopali na svojo vest, če je še sploh količaj imajo. Slovenci smo in to hočemo tudi ostati, kakor nas je učila naša mati. Mevža in pravcata šema pa je tisti, ki hoče vse biti, enkrat Slovenec in potem spet Nemeec. Tak je podoben tisti živali, ki se imenuje kameleon, in vedno spreminja svojo barvo, ter ni ne črna ne bela, ampak po domače rečeno šekasta!

v Žvabek. Ponesrečil je najbogatejši kmet v naši občini, 55 letni Jožef Zechner. Bil je silno delaven in skrben. Imel je lepo posestvo tudi v labudski dolini in tam zelo zapravljivega oskrbnika. To, in da pri tamkajšnjih oblastih ni našel pomoči, ga je tako žalilo, da se mu je omračil um. V nesrečnem trenutku je zašel v Stogartov ribnjak in tam utonil dne 9. marca. — Umrla je tudi Janeževa mati, dolgoletna zvesta varhinja Marije svetomeške. Na Sv. Mestu, priljubljeni božji poti, jo bomo močno grešali. N. v m. p.!

v Djekše. (Ogenj.) Dne 14. marca 1920, ob 1/2 5. uri zjutraj, je nastal pri posestniku Michaelu Neuhuberju v Malih Djekšah, občina Ruda, v ozadju skednja iz do sedaj neznanega vzroka ogenj, kateri se je vsled lahko gorljive slamnate strehe razširil na tik stoječo hišo in svinjake ter upepelil v kratkem času imenovano poslopje do tal. Ogenj je zapazila najprej hišna gospodinja. Slišala je neko pokanje zunaj, nakar je svojega moža opozorila, naj gre pogledat. Ko je prišel gospodar iz hiše, je bil skedenj že ves v ognju. Na vpitje gospodarjevo so prihiteli bližnji sosedje in pozneje tudi ljudje iz bližnje okolice na pomoč. Rešiti pa so zamogli le govejo živino, svinje ter nekaj hišne oprave, katero so v naglici znosili iz gorečega poslopja. Krma, žito in vse drugo hišno in gospodarsko orodje je uničil ogenj. Na gašenje poslopja samega pa še misliti ni bilo, ker je bilo prvič pomanjkanje vode, drugič pa se je ogenj v deloma lesenem in s slamo pokritem poslopiju s tako brzino razširil, da bi tudi najmočnejša po-

žarna bramba z gašenjem ne bila ničesar opravila. Za sosedne hiše ni obstajala nobena nevarnost, ker so iste od Neuhuberjeve precej oddaljene in je bilo razen tega mirno vreme brez vetra. Nastalo škodo ceni Neuhuber na okroglo 60.000 K. Zavarovan je bil Neuhuber za poslopje pri banki „Slaviji“ v Ljubljani za 3400 K in za inventar pri „Konkordiji“ v Rajhenbergu za 2000 K.

v Pliberk. (Shod.) Na velikonočni torek je ob 1. uri pop. v Narodnem domu v Pliberku važno zborovanje vseh po Nemcih meseca maja l. l. oropanih Slovencev. Vsi prizadeti naj se gotovo udeležijo.

v Pliberk. O umoru jezerskega postiljona smo izvedeli še sledeče: Orožnika Rudolf Puhar in Jakob Hročak orožniške postaje pliberške sta patrolirala na povelje komandanta pri gostilni pri „Hrustu“, kjer sta izvedela, da je pil tam neznan mož. Sledila sta mu na cesti proti Prevaljam, dohitela neznanega moža, ga ustavila in aretirala. Ko je orožnik hotel preiskati neznanega moža, je potegnil ta vojaško armadno brzometno pištolo, katero je nosil za pasom in je ustrelil na orožnika Hročaka, katerega pa ni zadel. S pištolo je udaril podstražmojstra Puharja po glavi in ga lahko ranil. Žandarja sta sunila moža z bodalom v levo nogo, nato je izpustil pištolo. Mož se piše Mercina. Priznal je, da je oropal in umoril jezerskega postiljona. Našli so pri njem 305 K, beležnico, žepno uro, nož in pištolo s 4 naboji. Hvala vrlima orožnikoma, da sta ukrotila in aretirala nevarnega roparja in morilca!

v Tolstivrh. Posestvo pok. Rudna Ignaca pd. Slanika je dne 21. marca popolnoma uničil požar. Žrtev plamena je postalo vse, rešilo se ni niti ene glave živine in prav nič pridelka. 12 letni dedič in najemnik Pokrznik Ivan sta popolnoma uničena. Škoda se ceni najmanj na 80.000 K, a zavarovalnina znaša komaj 20.260 K.

v Guštanj. Kakor po celi državi se je tudi tukaj dne 21. t. m. ustanovila podružnica Jugoslovanske Matice. Gosp. dr. Maks Obersnel in gosp. župnik dr. Cukala sta podala pri ustanovnem sestanku, ki se je vršil v gostilni Balkan, obširno pojasnilo o pomenu tega društva. Podružnica šteje že preko 30 članov.

Boroveljski okraj.

b Borovlje. (Predavanje o nalezljivih boleznih.) Posledica vsake vojne so različne bolezni, ki pretijo uničiti še to, kar se je srečno rešilo iz reke krvi in priplavalo na mirno obrežje. Uspešen boj proti tem boleznim je mogoč samo, če se trudu zdravnikov pridruži tudi skrb in pazljivost ljudstva. Zato pa je treba pouka. Iz spoznanja te potrebe se je rodila prošnja, kateri je dobri gospod san. kap. dr. Matej Justin tako rad ngodil. V nedeljo dne 21. t. m. je priredila J. S. Z. v delavskem domu v Podljublju prvo predavanje o zdravstvu. Dvorana je bila polna. Prišli so tudi nekateri socialdemokrati. Prav je tako. Če že drugače hodimo svoja pota, v zadevah, ki tako globoko posegajo v življenje, se lahko združimo, če bo malo pameti in dobre volje. Republika Avstrija ne ozdravi nobene bolezni. Zakaj bi torej tudi v tem oziru stala med nami? — Na priprosto, vsem razumljiv način nam je gospod doktor v prvem predavanju podal nauk o glivicah (bakterijah). Iz tega smo spoznali, kolike važnosti je snaga v stanovanjih in na telesu. Nesnaga in to, da ljudje ne poznajo najpriprostejših zdravstvenih pravil, je kriva mnogim boleznim. V prihodnjih predavanjih, ki bodo po veliki noči, nam bo gospod doktor razložil: 1. nalezljive bolezni; 2. negovanje otrok; 3. spolne bolezni (če bo primerno poslušalstvo). Mislim, da je bilo zanimanje, s katerim so mu vsi poslušalci sledili, za gospoda doktorja najlepša zahvala za njegov trud. Njihove oči so jasno govorile, kako ga cenijo in ljubijo — do brotnika. C.

b Loče ob Baškem jezeru. Dne 19. sušca je nas pretresla žalostna vest, da je umrl v bolnišnici v Ljubljani priljubljeni narodnjak Ferdinand Arneje pd. Kotnikov v Pogorjeh. V svoji najlepši dobi, v 32. letu svoje starosti, je moral

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 37 podružnica Velikovec Glavni trg št. 37

Centrala Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno. Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Podružnica Murska Sobota.

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavica in rezervni zaklad:
okroglo K 50,000.000.

Dovoljuje vsakovrstne kredite po
najugodnejših pogojih.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice:

Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in
Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.

Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Daje pojasnila vsak čas
brezplačno.

zapustiti svojo iskreno ljubljeno mlado soprogo, s katero se je poročil pred dobrim letom in 3 mesece starega srčanega otroka. Kot posestnik in lesni trgovec na Jesenicah je bil pri vseh slojih ljudstva, posebno pa od delavstva, visoko spoštovan. Kako je bil ljubljeno, je pokazal veličastni pogreb dne 22. snuša na Jesenicah. Od blizu in daleč so prihitali spremljat pokojnega k zadnjemu počitku. Povečani vlak, ki se je peljal iz Koroškega, je bil nabito poln pogrebcev. — Za ljubljeno sinom Ferdinandom se je preselila v večnost takoj drugi dan po sinovi smrti dne 20. 3. obče spoštovana Kotnikova mati Marija Arneje v 72. letu svoje starosti. Skupaj sta se preselila mati in sin v deželo blaženega miru. Predraga! Počivajta sladko; saj pridemo kmalu za vama! Težko preiskušeni družini pa naše najodkritosrenejše sozaljje. Ločan.

Ste prehlajeni? Imate bolečine v prsih? V grlu? Ali kašljate? Imate nahod? — Dober prijatelj v takih hudih dneh Vam je Fellerjev Elza-fluid! 6 dvojnatih ali 2 veliki specialni steklenici 36 K. Zagorski sok zoper kašelj in prsne bolečine 1 steklenica 6 K.

Slaba hrana Vam je pokvarila želodec? Fellerjeve prave Elza-kroglice ga spravijo v red! 6 škatljic 18 K. Omet in poština posebej, a najceneje! Evgen V. Feller, Stubica donja, Elza-trg št. 67, Hrvatska. B

Društvene vesti.

"Sodalitas ss. Cordis" ima sestanek v četrtek dne 8. aprila, ob 11. uri, v Svetinivasi tik kolodvora. Predsednik.

Kotmara ves. Na belo nedeljo popoldne bo shod pri Marinjaku na prostem. Kot govornik je priglasi dr. Arnejo, dr. Cemer in drugi. Kotmirčani, vsi na shod!

Ruda. (Občni zbor.) Na velikonočni ponedeljek se vrši ob pol 3. uri pop. pri Faštelnu občni zbor "Izobraževalnega kmetakega društva". K obilni udeležbi vabi predsednik.

Nove knjige in časopisi.

Simon Jenko: *Pesmi*. Uredil dr. Joža Glonar. V Ljubljani 1920. Založila Tiskovna zadruga v Ljubljani. Strani 124. Cena broš. 10 K, vez. 15 K. — V okusni opremi je pravkar izdala Tiskovna zadruga izbor pesmi Simona Jenka. *Pesmi* je uredil dr. Joža Glonar kronološko z ozirom na njihovo spesnitev. Za pozneje objavlja ista založba izdajo vseh Jenkovih del v znani zbirki Slovenski pisatelji. Jenkove pesmi se naročajo pri Tiskovni zadrugi, Ljubljana, Sočna ulica 6.

Listnica uredništva.

Glasb. Matia, Maribor: Vabilo je došlo za list prepozno. — **Živinorejska zadruga, Žitaravas:** Vaše vabilo smo prejeli za list prepozno. V tej številki ne bi več izdalo. — **Dopisnikom:** Dopisi morajo biti najkasneje ob ponedeljkih že v Velikovec, le za manjše novice je še v torek časa. — **Bilčovs:** Dopis priobčimo prihodnjic!

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah. Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**. Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

P 101/10
58

Oklic.

Na prošnjo Aleša Jese, posestnik na Ruštatu, kot varuha mladoletnega Janeza Jese, se prodajo spodaj navedene premičnine na javni dražbi dne **23. aprila 1920, dopoldne ob 9. uri** na licu mesta v **Št. Lovrencu št. 8 pri Sinčivasi**.

Ponudki se ne sprejmejo pod izključno ceno. Kupnina se mora takoj položiti.

Proda se:

Krava, 7 let stara, okroglo 550 kg žive teže;
" 5 let stara, okroglo 370 kg žive teže;
" 6 let stara, okroglo 425 kg žive teže;
" 4 leta stara, okr. 280 kg žive teže;
breja junica, 3 leta stara, okr. 350 kg težka;
kobila, 5 let stara, 15 pesti visoka;
pitana svinja, okroglo 100 kg težka;
plemena svinja, okroglo 70 kg težka;
tri praseta;
1010 kg sena, 392 kg leče, 332 kg detelje,
44 met. centov slame;
400 kg krompirja;
1 polovnjak mošta;
1 škaaf zelja;
20 metrov 25 col dolgih jelševih drv ter več kil slanina, maščobe in prekajenega svinjskega mesa.

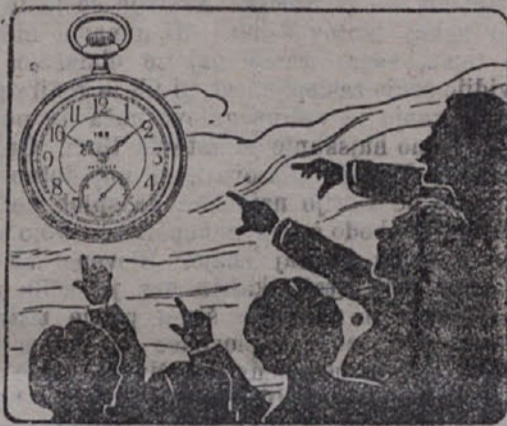
Kr. okrajno sodišče v Dobrlivasi, odd. I., dne 22. marca 1920.

Organist- cecilijanec, jako izvrsten, želi službe takoj. Naslov pri upravnštvu lista "Mir" v Prevaljah št. 14.

Čevlji za turiste (Goiserer), jako močni in trpežni, št. 42, se prodajo za zmerno ceno. **Kupi se star obrabljen skobelnik** (Hobelbank). Poizve ozir. ponudi se v tiskarni Družbe sv. Mohorja v Prevaljah od 8—12 in od 2—5.

Gospodinjska šola v "Narodni šoli" v Št. Rupertu pri Velikovecu se priporoča p. n. slovenskim staršem. Dne 1. maja 1920 se začne **poletni tečaj**, ki bo trajal do goda vseh Svetih. V poletnem tečaju imajo učenke priliko, da se posebno izurijo v vkuhanju sadja in v napravljanju raznih sokov. Oglasila sprejemajo šolske sestre v Št. Rupertu pri Velikovecu.

Hočete dobro in poceni kupiti?

Najzanesljivejša ura je Suttner-jeva ura!

Nikelnasta, jeklena, srebrna ali zlata ura, vsaka Vas bo zadovoljila! Tudi verižice, prstane in uhane, vsakovrstne darove in potrebščine, kakor: škarje, nože, priprave za britje, šibčnjake, diamante za rezanje stekla, doze za smodke in cigarete, zapestnice itd.

Vse dobro in poceni najdete v ceniku firme

H. Suttner, Ljubljana št. 977.

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za

ovčjo volno

oprano in neoprano, plača edino-le

J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl.

Moko za krmo pšenične otrobe oddaja

Koroška gospodarska družba, podr. Sinčavas.

Velika zaloga **brzoparilnikov** razne velikosti in drugih **poljedelskih strojev** po najugodnejših cenah.

Miši — podgane — stenice — ščurki

in vsa golazen mora poginiti, ako porabljaate moja najbolje preizkušena in splošno hvaljena sredstva kot: proti poljskim mišim 8 K, za podgane in miši 8 K, za ščurke 10 K, posebno močna tinktura za stenice 7 K, uničevalec moljev 6 K, prašek proti mršesu 6 K, mazilo proti ušem pri ljudeh 5 in 10 K, mazilo za uši pri živini 5 in 10 K, prašek za uši v obleki in perilu 6 K, tinktura proti mršesu na sadju in na zelenjadi (unič. rastl.) 6 K, prašek proti mravljam 6 K, mazilo proti garjam 10 K. — Pošilja po povzetju: Zavod za eksport: **M. Jünker, Petrinjska ul. 3, Zagreb 27.**

Kupim

rabljen obličen stroj (Abricht-Hobelmachine), krožno žago, stroj za mešanje betona ter bencinmotor 4—5 HP. Ponudbe na **M. Kastelic, Ljubljana, za Gradom št. 3.**

Hočete obdržati svojo lepoto? Hočete imeti kakor baržun mehko kožo? Hočete solčnih peg, mozoljev in ogrcev?

Uporabljajte Fellerjevo pravo "Elza" obrazno, kožo obvarujočo pomado. Občudovali in zavidali Vas bodo! 1 lonček 9 K. Št. III. močnejše vrste 12 K. K temu Fellerjevo najfinejšo lilijsnomlečno milo 16 K.

Hočete imeti lepe, zdrave lase?

Fellerjeva prava "Elza"-Tannochina pomada za rast las doseže bujne lase! Zapreči prhaj in prerano osivenje. Zabranj plešo! 1 lonček 9 K.

Št. III. 12 K. K temu močno terovo milo za umivanje glave 8 K. Šampon 1 K. Mazilo za brke 2 K 50 vin. in 3 K.

Mučijo Vas kurja očesa?

Fellerjev pravi turistovski obliž učinkuje brez bolečin hitro in zanesljivo! Nobenih kurjih oces veš! Nobenih žuljev! Nobene trde kože! Mala škatljica 4 K, velika škatlja 6 K.

Želite še kaj?

Fellerjeve "Elza"-umivalne pastilje (Kolonjska voda) 1 škatlja 7 K.

Fellerjev usipalni prašek proti potenju 1 škatlja 6 K.

Fellerjev mentolni štrnik zoper glavno- in zobobol 1 škatljica 4 K.

Fellerjev Elza-fluid 6 dvojnatih ali 2 veliki steklenici specialni 36 K.

Najboljši parfum z najfinejšim duhom od 8 K naprej. Najfinejši Hega-puder drja. Kluger, bel, roza in rumen, 1 velika škatlja 12 K.

Močna francovka v steklenicah po 8 K in 22 K. Ovoj in poština posebej, a najceneje. — **Evgen V. Feller, lekarnar, Stubica donja, Elza-trg št. 67, Hrvatska.**

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška **Mastin**. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek **Mastin** je dietetično sredstvo za vsako živino in je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo **Mastin**, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zav. praška **Mastin** zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola.

Ako se **Mastin** pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev **Mastina** K 20:50 poštine prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftamazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpušcaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček po pošti K 10:50.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko, zraven rotovža.